

De onafhankelijke klachtencommissie als bedoeld in artikel 10 van de Wet Verplichte Geestelijke Gezondheidszorg regio Eindhoven

is inzake de klacht 2023/068 van:

de heer XXXX, geboren op XXXX, ten tijde van de klacht verblijvend in de afdeling Volte 2D, onderdeel van De Woenselse Poort, tot het navolgende oordeel gekomen.

1. De procedure

De klachtencommissie ontving op 7 augustus 2023 een klaagschrift, gedateerd op 7 augustus 2023, van de heer XXXX, hierna te noemen klager. Klager heeft zich bij het formuleren van zijn klaagschrift laten bijstaan door mevrouw XXXX, patiëntenvertrouwenspersoon. Klager heeft in zijn klaagschrift de klachtencommissie verzocht om de beslissing om hem verplichte behandeling te verlenen in de vorm van separatie te schorsen.

De klachtencommissie ontving op 15 augustus 2023 een verweerschrift over de klacht over de beslissing om klager verplichte behandeling te verlenen in de vorm van separatie, gedateerd op 15 augustus 2023, van mevrouw XXXX, klinisch neuropsycholoog en zorgverantwoordelijke van de afdeling Volte 2B, hierna te noemen verweerster.

Verweerster heeft zich bij het formuleren van het verweerschrift laten bijstaan door mevrouw XXXX, juriste verbonden aan De Woenselse Poort.

De mondelinge behandeling van de klachten zou plaatsvinden op 17 augustus 2023. Omdat klager nog in de separeerruimte verbleef en daarom niet aanwezig kon zijn bij de mondelinge behandeling van de klacht hebben twee leden van de klachtencommissie klager gesproken in de separeerruimte en hem gevraagd om zijn klacht toe te lichten. De Patiëntenvertrouwenspersoon zou via een beeldverbinding aanwezig zijn bij de mondelinge behandeling van de klacht. Zij is via deze beeldverbinding aanwezig geweest bij het gesprek tussen klager en de leden van de klachtencommissie. Omdat klager niet aanwezig kon zijn bij de verdere behandeling van zijn klacht kon de Patiëntenvertrouwenspersoon daar ook niet bij aanwezig zijn, omdat de gedragsregels voor voor Patiëntenvertrouwenspersonen dat niet toestaan. De Patiëntenvertrouwenspersoon heeft nog wel de door haar geformuleerde toelichting op de klachten van klager aan de klachtencommissie overgelegd.

De klachtencommissie heeft daarna verweerster gehoord en een toelichting gevraagd op haar verweerschrift. De waarnemend psychiater van de afdeling Volte 12D, mevrouw XXXX en mevrouw XXXX waren aanwezig bij dit gehoor.

2. Inhoud van de klacht

De klacht richt zich op de beslissing van 3 augustus 2023 om klager verplichte behandeling te verlenen in de vorm van separatie op grond van artikel 9:6 Wvggz.

3. Standpunt van klager

Klager heeft op 7 augustus 2023 een klacht ingediend omdat hij het niet eens is met de volgende beslissing: de beslissing op grond van artikel 9:5 jo. art. 9:6 lid 1 Wvggz om op klager dwangbehandeling toe te passen in de vorm van insluiting in een separeerruimte.

Klager heeft als opname titel TBS dwang. Volgens art. 9:1 lid 1 Wvggz is ten aanzien van betrokkene vanaf de opname in de accommodatie hoofdstuk 9, paragraaf 1 van de Wvggz van toepassing voor zijn verblijf in de accommodatie en voor de behandeling van zijn psychische stoornis.

Klager is op 3 augustus 2023 gesepareerd. De separatie duurt voort tot heden. Klager is het niet eens met deze separatie. Klager geeft daarover in zijn klaagschrift aan dat hij het niet eens met de separatie. Op het moment van het indienen van het klaagschrift duurt die inmiddels al vier dagen.

Klager ontkent dat hij dreigementen heeft geuit. Er was geen reden voor de separatie. Klager voelt zich alleen maar slechter door de separatie. Het geeft hem juist spanning. Hij voelt zich aan zijn lot overgelaten. Klager weet nu dat ze een andere kliniek voor hem gaan zoeken en wacht op overplaatsing. Klager gaat niemand iets aandoen. Hij wil een eerlijke behandeling. Een kamerprogramma vindt klager minder bezwarend.

De beslissing tot dwangbehandeling inhoudende insluiting is genomen door de zorgverantwoordelijke XXXX op 3 augustus 2023.

Klager is pas gezien door de zorgverantwoordelijke nadat de beslissing reeds was genomen.

Klager is wilsonbekwaam bevonden ten aanzien van de verplichte zorg. De curator is achteraf, dus nadat de beslissing tot separatie reeds was genomen, geïnformeerd.

Klager is van mening dat het toepassen van dwangbehandeling een inbreuk op essentiële vrijheidsrechten die een wettelijke basis vereist. Daarom moet voldaan worden aan het bepaalde in artikel 9:6 lid 1 Wvggz.

Volgens de zorgverantwoordelijke is de dwangbehandeling volstrekt noodzakelijk omdat het ernstig nadeel dat de psychische stoornis van klager doet veroorzaken binnen de accommodatie niet binnen een redelijke termijn kan worden weggenomen.

Volgens klager is er geen sprake van ernstig nadeel veroorzaakt door een psychische stoornis. Klager is van mening dat er geen reden is voor de separatie en dat deze dwangbehandeling dan ook niet volstrekt noodzakelijk is ter afwending van intern gevaar.

Ook wordt niet voldaan aan de overige eisen voor het nemen van een beslissing om dwangbehandeling toe te passen. Deze eisen staan in artikel 8:9 Wvggz.

Volgens klager heeft geen beoordeling plaatsgevonden van zijn actuele gezondheidstoestand voorafgaand aan de beslissing om op hem dwangbehandeling toe te passen. Klager pas is nadat de beslissing om dwangbehandeling toe te passen al was genomen gezien door de zorgverantwoordelijke.

Ook is geen overleg met klager geweest over de voorgenomen beslissing om dwangbehandeling toe te passen.

Verder is geen overeenstemming met geneesheer-directeur bereikt over de voorgenomen beslissing. De zorgverantwoordelijke is geen psychiater en heeft een beslissing tot het toepassen van dwangbehandeling op klager genomen zonder overeenstemming te hebben bereikt met de geneesheer-directeur .

Volgens klager is ook niet voldaan aan de volgende rechtsbeginselen van doelmatigheid, proportionaliteit, subsidiariteit en veiligheid.

Klager vindt het toepassen van dwangbehandeling, gelet op het doel van de dwangbehandeling, niet evenredig. Klager ervaart de separatie als onmenselijk en ingrijpend. Zo heeft hij ondanks diverse verzoeken daartoe nog steeds niet mogen douchen. Volgens het Toetsingskader 'Terugdringen separeren en afzonderen 2016' is een uitgangspunt dat een separeerkamer eigen sanitaire voorzieningen heeft). Klager ervaart zijn situatie als onhygiënisch. Hij kan slecht naar de wc en hij voelt zich aan zijn lot overgelaten.

Volgens klager is er, zoals reeds eerder aangegeven, geen reden voor de separatie. De inzet van een dergelijk ingrijpende vorm van dwangbehandeling staat volgens klager dan ook niet in verhouding tot het nadeel dat door hemzelf zou worden veroorzaakt. Een kamerprogramma vindt klager minder bezwarend. Bovendien is hij van mening dat de separatie alleen maar averechts werkt omdat hij zich er juist slechter door voelt in plaats van beter, opsluiting veroorzaakt alleen maar frustratie.

Samenvattend is volgens klager niet of onvoldoende voldaan aan alle eisen voor het toepassen van een dwangbehandeling, zoals opgenomen in de Wvggz.

Om die redenen verzoekt klager de klachtencommissie om zijn klacht gegrond te verklaren.

Klager verzoekt de klachtencommissie om hem, indien de klacht gegrond verklaard wordt, in de gelegenheid te stellen om een nadere onderbouwing voor een schadevergoeding in te dienen en om hem een schadevergoeding toe te kennen.

4. Standpunt van verweerder

De klacht van klager betreft de beslissing van 3 augustus 2023 om hem te separeren op grond van artikel 9:6 lid 1,2 en 7 Wvggz.

Klager geeft in zijn klacht aan dat hij het niet eens is met de separatie. In zijn klaagschrift geeft hij aan dat hij geen dreigementen heeft geuit en er geen reden is voor de separatie. Daarbij komt dat de separatie bij hem tot spanning leidt en hij zich aan zijn lot voelt overgelaten. Klager geeft aan te willen wachten op overplaatsing en ondertussen niemand iets te willen aandoen. Een kamerprogramma zou klager eerlijker en minder bezwarend vinden.

Beschrijving van klager

Klager is een thans 55-jarige man, gediagnosticeerd met paranoïde schizofrenie, trekken van een antisociale persoonlijkheidsstoornis en verslavingsproblematiek.

Er is bij klager sprake van een chronisch psychotisch beeld met voornamelijk waanideeën, achterdocht, desorganisatie, afgevlakt affect en passiviteit, ondanks anti-psychotische medicatie.

Er is zucht naar alcohol en/of drugs, alsook veelvuldig de vraag naar sederende medicatie. Er is bij klager sprake van enig ziektebesef, maar ziekte-inzicht is bij hem afwezig. Het niveau van sociaal-emotioneel functioneren wordt ingeschat overeenkomstig met leeftijd 0 tot 1,5 jaar. Het risico op delict-recidive wordt actueel hoog geacht.

Vanaf 19-jarige leeftijd komt betrokkene meermaals in aanraking met politie wegens geweldsdelicten. Hij wordt regelmatig opgenomen in psychiatrische instellingen wegens psychotisch en agressief gedrag. In 1992 aan klager tbs met bevel tot verpleging van overheidswege opgelegd.

Klager is sinds 1994 in forensische zorg, waarbij tevergeefs verschillende behandel- en resocialisatiepogingen zijn ondernomen in verschillende behandelklinieken, inclusief een longstay-status van 2007 tot 2016.

Sinds 2019 verblijft klager (weer) bij de Woenselse Poort. Tot 21-06-23 verblijft hij aldaar in de afdeling Longcare. Dat is een afdeling op beveiligingsniveau 2 met zeer lage behandelruk, sterk gestructureerd, en een hoge zorgintensiteit. Daar vindt op 19 juni 2023 een ernstig agressie-incident plaats.

Sinds 14 juli 2023 verblijft klager in de Opname-afdeling Volte 2D. Hij verblijft daar in verband met intrekken het transmuraal verlof nadat aangifte is gedaan van het incident op 19 juni 2023.

In maart 2023 is opnieuw een LFPZ-status toegekend aan klager. Klager wacht op dit moment in de afdeling Volte 2D op een longstay-plek. Er is bij het Dienst Individuele Zaken van de Dienst Justitiële Inrichtingen een overplaatsingsverzoek ingediend om klager in afwachting van de LFPZ-plaatsing over te plaatsen naar een andere forensische kliniek.

Incident van 19 juni 2023

Op 19 juni 2023 heeft klager geprobeerd om een sociotherapeut te wurgen en diens ogen uit te steken. De indruk bestaat dat betreffende sociotherapeut in een betrekkingswaan van klager is gekomen. In de aanloop naar het incident is bij klager in toenemende mate achterdocht geweest

richting de betreffende sociotherapeut en raakte klager op hem gefixeerd. Op de dag van incident vraagt klager desbetreffende sociotherapeut om nicotinepleisters. Hij passeert hierbij andere sociotherapeuten, maar stelt de vraag specifiek aan die sociotherapeut. Als deze zijn handen vol heeft, grijpt klager hem vast en probeert hij de keel van sociotherapeut dicht te knijpen. Achteraf geeft klager aan desbetreffende sociotherapeut een 'les te hebben willen leren'. Klager is hierop aangehouden en is korte tijd in voorlopige hechtenis genomen. Verweerder is van mening dat er sprake is geweest van een zeer ernstig en ingrijpend incident dat het treffen van maatregelen om herhaling te voorkomen rechtvaardigde.

De medicatie van klager

Bovenstaand agressie-incident heeft plaatsgevonden op 19 juni 2023. Getracht is om klager medicamenteus te behandelen.

Op 20 juni 2023 is Quetiapine 6 x 25 mg zo nodig voorgeschreven.

De heropname in De Woenselse Poort, na een kort verblijf in de PPC PI Vught, vond plaats in de separeerruimte van de afdeling Volte 2D. Daar is op 27 juni gestart met de opbouw van Zaponex (clozapine).

Op 18 juli verklaarde klager deze medicatie niet in te willen nemen. Hij zou er een hoge bloeddruk van krijgen, het zou niet goed voor hem zijn, behandelaars 'kunnen net zo goed een bijl pakken' om hem om het leven te brengen. De psychiater legt uit dat de medicatie-inname op dat moment vrijwillig gebeurt. Betrokkene geeft dan aan dat hij wil stoppen met de inname van clozapine en maakt duidelijk een voorkeur te hebben voor acemap.

Om die reden wordt de acemap, die voorafgaand aan het incident voorgeschreven stond, weer voorgeschreven.

Een week later, op 25 juli 2023 geeft klager aan te veel bijwerkingen te ervaren van de acemap. Klager vraagt zelf naar Zyprexa (olanzapine). De acemap wordt gestaakt en olanzapine opgestart.

Op 4 augustus 2023, na medicatieweigering, gaat klager akkoord met het gebruik van smelttabletten olanzapine. Er wordt om deze reden overgegaan op smelttabletten.

Sinds 8 augustus 2023 weigert klager 20 mg van 30 mg zyprexa. Per 10 augustus 2023 weigert klager volledig de voorgeschreven dosis Zyprexa (30 mg), wederom omdat hij klachten/bijwerkingen ervaart.

Verweerder wil met dit overzicht aangeven dat getracht is om klager medicamenteus te behandelen op een manier waarbij rekening werd gehouden met de wensen en voorkeuren van klager, maar dat klager uiteindelijk de medicamenteuze behandeling heeft geweigerd.

Separatie op Volte 2D

De klacht van klager richt zich op deze separatie. In de besluitbrief wordt de beslissing om klager te separeren gemotiveerd.

Verweerder is van mening dat in de besluitbrief uitvoerig en zorgvuldig wordt gemotiveerd waarom besloten moest worden om over te gaan tot separatie van klager.

Verweerder benadrukt dat er sterke overeenkomsten zijn tussen het toestandsbeeld/de situatie van klager ten tijde van separatie (met fixatie op sociotherapeut, en dreigende uitspraken) en situatie in aanloop naar het incident op 19 juni 2023. Dit wordt beschreven in de rapportages die aan de klachtencommissie zijn overlegd. Verweerder acht om die reden de separatie noodzakelijk om herhaling van een incident als dat van 19 juni 2023 te voorkomen.

Een andere belangrijke reden om klager te separeren is dat klager in het verleden bekend is met geweld richting personeel binnen de klinieken waar hij verbleef. De kans op herhaling van dit gedrag van klager wordt door verweerder aanzienlijk geacht. Dit geeft vooralsnog geen mogelijkheid tot de-separeren, hoewel daar wel naartoe gewerkt wordt. Om dit uiteindelijk te

bewerkstelligen en het welzijn van betrokkene te doen toenemen, is op 10 augustus 2023 een eerste aankondiging van dwangbehandeling in de vorm van de toediening van medicatie gedaan. Op 14 augustus 2023, na bedenktijd voor klager, is dwangbehandeling in de vorm van de toediening van medicatie aangezegd. Klager zegt vervolgens op 14 augustus 2023 om clozapine te gaan slikken en bloed te gaan laten prikken ten behoeve van clozapine inname/bepalen dosering.

Verweerder geeft aan dat uit de feiten voldoende gebleken is dat er sprake is van ernstig gevaar voor betrokkene, personeel en medepatiënten door de psychotische ontregeling en het dreigend gedrag van klager.

Door het dreigende gevaar, waarbij eerder en recent dergelijke signalen leidden tot een (ernstig) incident binnen de kliniek, wordt door verweerder het inzetten van verplichte behandeling in de vorm van separatie proportioneel geacht. Daarnaast is er geen minder bezwarend ingrijpen mogelijk, omdat verwacht werd dat een kamerprogramma niet veilig vormgegeven kon worden. In de separeerruimte zijn minder prikkels en kan klager tot rust en in contact met het behandelteam komen, zodat door (dwang)medicatie de toestand van klager gestabiliseerd en verbeterd kan worden. Daarnaast beschikt klager in de separeerruimte niet over voorwerpen waarmee hij zichzelf en/of personeel kan verwonden.

Verweerder is van mening dat aan de beginselen van doelmatigheid, subsidiariteit, proportionaliteit en veiligheid is voldaan. Ook is de wilsbekwaamheid van klager beoordeeld. En heeft ook de waarnemend psychiater die bij de behandeling van klager is betrokken voorafgaand aan de separatie ingestemd met de voorgenomen beslissing om klager te separeren.

De beslissing is gemotiveerd op papier gezet en aan klager uitgereikt. Procedureel is ingeregeld dat de advocaat ook een afschrift van de beslissing krijgt. De curator is door regiebehandelaar geïnformeerd. Dit blijkt uit de overgelegde voortgangsrapportage van 3 augustus en 9 augustus. De curator geeft aan zich te kunnen vinden in zowel beleid aangaande separatie als (later) in het beleid ten aanzien van de dwangmedicatie.

Het forensisch consultatieteam is reeds gevraagd om bemoeienis en advisering. Naar waarschijnlijkheid vindt deze bespreking/consultatie op korte termijn plaats.

Verweerder is dan ook van mening dat gelet op rechtsbeginselen van proportionaliteit, subsidiariteit, veiligheid en doelmatigheid correct is gehandeld. Verweerder verzoekt de klachtencommissie daarom om de klacht ongegrond te verklaren.

5. Bevoegdheid van de klachtencommissie

De klachtencommissie heeft vastgesteld dat klager TBS met dwangverpleging is opgelegd op grond van artikel 37a jo. 37b WvSr. Op personen die om die reden zijn opgenomen in een psychiatrisch ziekenhuis, is op grond van artikel 9:1 Wvggz de klachtprocedure van deze wet van toepassing.

Klager klaagt over beslissingen op grond van artikel 9:6 Wvggz om hem verplichte behandeling te verlenen.

Op grond van artikel 10:3 onder u Wvggz kan klager over deze beslissing een klacht indienen bij de klachtencommissie.

De klachtencommissie is bevoegd om deze klachten van klager te beoordelen.

6. Beoordeling verzoek tot schorsing

De klachtencommissie ontving op 7 augustus 2023 een klaagschrift van de heer XXXX, geboren op 5 december 1967, ten tijde van de klacht verblijvend op de afdeling Volte 2D, onderdeel van De Woenselse Poort, en is tot het navolgende oordeel gekomen.

De klacht richtte zich op een beslissing van 3 augustus 2023 om aan klager verplichte behandeling te verlenen in de vorm van separatie. Klager heeft in het klaagschrift niet alleen een beoordeling van zijn klacht door de klachtencommissie gevraagd, maar de klachtencommissie tevens verzocht om de beslissing waar zijn klacht zich op richt te schorsen totdat de klachtencommissie zijn klacht heeft beoordeeld en daarover een beslissing heeft genomen.

De klachtencommissie heeft conform haar reglement het verzoek van klager, gedaan met het indienen van zijn klaagschrift van 7 augustus 2023, om de beslissing te schorsen om hem verplichte behandeling te verlenen in de vorm van separatie, onderzocht.

Het psychiater-lid van de klachtencommissie, mevrouw XXXX, heeft op 9 augustus 2023 gesproken met de zorgverantwoordelijke van klager, mevrouw XXXX.

Samengevat waren de bevindingen van het psychiater-lid van de klachtencommissie als volgt.

Klager is bekend met schizofrenie en een chronisch psychotische en antisociale persoonlijkheidsstoornis. Klager verblijft al 20 jaar binnen het justitiële systeem. Recentelijk heeft hij een indicatie verkregen voor langdurige zorg, maar zijn daadwerkelijke plaatsing in deze setting wordt pas over een jaar verwacht.

Klager is niet therapietrouw en er is geen overeenstemming bereikt over welke medicatie hij bereid is te gebruiken. Ongeveer drie weken geleden heeft zich een ernstig incident voorgedaan. Klager heeft een medewerker aangevallen. Dit heeft geleid tot isolatie van klager in een separeerruimte.

Het behandelplan behelst opnieuw het opstarten van medicamenteuze behandeling. Momenteel bestaat zowel intern als extern gevaar als gevolg van de psychische stoornis en psychiatrische toestand van klager, wat heeft geleid tot een verhoogde inschatting van het recidivegevaar.

Het blijkt uitermate lastig om met klager afspraken te maken over zijn gedrag, voornamelijk vanwege het ontbreken van consensus over de te gebruiken medicatie. Medicatie wordt noodzakelijk geacht voor de therapieresistente chronische psychotische toestand.

Op grond van haar bevindingen over het toestandsbeeld van klager adviseerde het psychiater-lid van de klachtencommissie om het verzoek van klager, om de beslissing te schorsen om hem verplichte behandeling te verlenen in de vorm van separatie, af te wijzen.

De klachtencommissie heeft daarop het schorsingsverzoek van klager, gedaan op 7 augustus 2023, afgewezen.

Klager en verweerster hebben per e-mail bericht ontvangen van deze afwijzing op 9 augustus 2023.

7. De beoordeling van de klachten

De beslissing om aan klager verplichte behandeling te verlenen in de vorm van plaatsing in een separeerruimte werd genomen op 3 augustus 2023 nadat klager was teruggekeerd naar De Woenselse Poort na een kort verblijf in de Pcc van de PI in Vught. De beslissing om klager verplichte behandeling te verlenen was, zo blijkt uit de overgelegde beslisbrief van 3 augustus 2023 gebaseerd op artikel 9:6 lid 1 onder b Wvvgz. De verplichte behandeling werd volstrekt noodzakelijk geacht om het ernstig nadeel dat de psychische stoornis van klager binnen de accommodatie doet veroorzaken af te wenden.

In de beslisbrief wordt uitvoerig gemotiveerd waarom de verplichte behandeling noodzakelijk werd geacht door verweerster. De klachtencommissie is van oordeel dat verweerster in de beslisbrief, maar ook in haar verweerschrift voldoende duidelijk heeft gemaakt dat bij klager sprake was van het veroorzaken van ernstig nadeel ten gevolge van zijn psychische stoornis. Ook heeft verweerster

duidelijk gemaakt dat er bij terugkeer van klager in De Woenselse Poort geen andere keuze mogelijk was dan klager te plaatsen in een separeerruimte.

Door klager wordt naar voren gebracht dat verweester de voorschriften van artikel 8:9 Wvvgz niet in acht zou hebben genomen. In het bijzonder zou het dan gaan om:

- dat geen beoordeling heeft plaatsgevonden van zijn actuele gezondheidstoestand voorafgaand aan de beslissing om hem verplichte behandeling te verlenen.
- dat geen overleg met klager is geweest over de voorgenomen beslissing om verplichte behandeling te verlenen.
- dat geen overeenstemming met geneesheer-directeur is bereikt over de voorgenomen beslissing, wat gemoeten zou hebben omdat de zorgverantwoordelijke geen psychiater is en een beslissing heeft genomen tot het toepassen van dwangbehandeling op klager.
- dat niet is voldaan aan de rechtsbeginselen van doelmatigheid, proportionaliteit, subsidiariteit en veiligheid.

Ten aanzien van de beoordeling van de actuele gezondheidstoestand van klager en het overleg met klager voorafgaande aan de separatie.

Uit de overgelegde rapportage blijkt dat op 3 augustus 2023 sprake was van oplopende spanning bij klager waardoor het nodig was om voorzorgsmaatregelen te treffen om te voorkomen dat zich een ernstig incident zoals op 19 juni 2023 zou gaan voordoen. Klager is toen overgebracht naar de separeerruimte omdat onmiddellijk moest worden ingegrepen. In de rapportage wordt ook vermeld dat de zorgverantwoordelijke daar van op de hoogte is gebracht. De zorgverantwoordelijke heeft toen met klager gesproken en hem uitgelegd waarom overgegaan was tot separatie.

De klachtencommissie is van oordeel dat daarmee onder de geschetste omstandigheden en binnen de mogelijkheden die daarvoor waren op dat moment, voldaan is aan de verplichting om klager te informeren over de beslissing om hem te separeren. De zorgverantwoordelijke heeft toen ook de actuele gezondheidstoestand van klager beoordeeld.

Ten aanzien van het overleg met de geneesheer-directeur.

Uit de rapportage blijkt dat verweester op 3 augustus 2023 voorafgaand aan de beslissing om klager te separeren overleg heeft gehad met de waarnemend psychiater. In de rapportage wordt het volgende vermeld door verweester.

“Overleg met waarnemend psychiater over voorgenomen besluit om clt te separeren ivm toenemende psychotische symptomen en dreiging. Akkoord.”

Verder wil de klachtencommissie opmerken dat zij kan leven met de interne regeling van GGzE waarbij het in artikel 8:9 lid 1 onder c Wvvgz bedoelde overleg tussen de zorgverantwoordelijke en de geneesheer-directeur kan plaatsvinden tussen de zorgverantwoordelijke en de bij de behandeling van de patiënt betrokken psychiater.

De klachtencommissie is dan ook van mening dat de zorgverantwoordelijke voldoende acht heeft geslagen op het bepaalde in artikel 8:9 lid 1 en in 8:9 lid 4 onder a Wvvgz.

Ten aanzien van het standpunt van klager dat niet is voldaan aan de rechtsbeginselen van doelmatigheid, proportionaliteit, subsidiariteit en veiligheid.

De klachtencommissie heeft kennis genomen van de uitvoerige motivering van de beslissing om klager verplichte behandeling te verlenen in de vorm van separatie. Ook heeft de klachtencommissie kennisgenomen van de beschrijving in de overgelegde rapportage en in het verweerschrift van de gang van zaken rond klager vanaf het ernstige incident op 19 juni 2023. De

klachtencommissie komt op grond daarvan tot de conclusie dat de zorgverantwoordelijke een zorgvuldige afweging heeft gemaakt van de wijze waarop aan de verplichte behandeling van klager vorm moest worden gegeven. Daarbij heeft de zorgverantwoordelijke meer dan voldoende acht geslagen op de rechtsbeginselen van doelmatigheid, proportionaliteit, subsidiariteit en veiligheid.

De klachtencommissie komt in het licht van bovenstaande tot het oordeel dat de klacht van klager ongegrond moet worden verklaard.

8. Beslissing

De klachtencommissie verklaart de klacht over de beslissing van 3 augustus 2023 om klager verplichte behandeling te verlenen in de vorm van separatie op grond van artikel 9:6 Wvvgg; **ongegrond**.

9. Schadevergoeding

Omdat de klacht van klager door de klachtencommissie ongegrond is verklaard heeft klager geen recht op schadevergoeding.

Deze beslissing werd genomen te Eindhoven op 17 augustus 2023 door de klachtencommissie, bestaande uit de heer mr. XXXX, voorzitter, en mevrouw XXXX, psychiater, en de heer XXXX.